

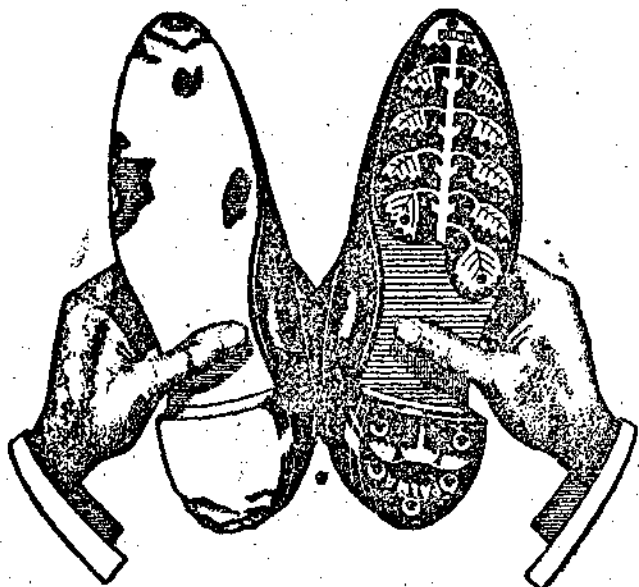
Издава три пъти седмично
в неделни, средни
и четни дни.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2 год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва в
понеделник 1-во число отъ ме-
сецъ. — Издава предплато

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите са:
За 1 кв. сантиметър 2-30
лв. за големи, вестни,
некролози 1-50 лв. за едно
зубнаго; балани, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 1-50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко що се отнася до
вестника се адресира до
„Търгов.-Промисленна За-
щита“, Варна, „Венча“ 2.

Внимавайте въ разликата

между гъоновите подметки и ПАЛМА-КАУЧУКОВИТЕ ПОД-
МЕТКИ и ТОКОВЕ. По дълга трайност при носенето и
по добро запазване на обувката, еластичен и приятен
въздух и неустойчивост при преминаване предъ гъоновите
подметки. — Исквайте обаче изрично „ПАЛМА“.

Генерални представители и депозитори
КРАУСЪ & АСТРУГЪ
РУСЕ ул. Митарна 4 СОФИЯ ул. Венски 4

Предъ дейността на камарата.

Открита е XXXI сесия на Варненската търговска камара. Заседават вече мандатиритъ на търговците, индустриалците и занаятчиите от цѣлия районъ. Предъ тяхъ са сложени — определени въ специаленъ дневенъ редъ — купъ актуални въпроси, които цѣла година, може би, очаквали своето разрешение, а да се даде потикъ на търговията, индустрията и занаятчиите. Може би, че и тѣ самитъ носятъ съ себе си идеи и напълнени локални въпроси, негърлящи отлагане въ разрешението си, а да се удовлетворятъ нужди отъ самостоятеленъ локаленъ характеръ на търговията, индустрията и занаятчиите. Може би, че тѣ иматъ да въздържавятъ рани, които стоятъ далечъ отъ общитъ божки. Да, за това еж тѣ и изправени, а за това еж тѣ и оторвани — да мислятъ, да опомнятъ, да творятъ доброто, нужното, да перятъ божки, да въздържавятъ рани. Не можемъ, освенъ отъ сърдце да поздравимъ тази нѣмъ дейностъ, това нѣмъ острѣе и да нѣмъ пожелаемъ добри и цѣлни съ резултати!

Но, отъ това, което ние впа-
ме, което ние виждаме, което
резултатъ отъ нашитъ вълну-
вания въ сжжденията и кри-
тичитъ на обществото, което
е почерпена потина отъ на-
шитъ наблюдения и проучва-
ния, заключаваме, че отъ всич-
китъ най-важни, най-крепя-

щи, така да се каже, за раз-
решението си въпроси, на
първо мѣсто стоятъ и трѣбва
да стоятъ три въпроса, три
най-важни отъ важнитъ про-
блеми:

- 1) въпроса за секретариата на камарата;
- 2) въпроса за по-добрата уредба на търговското училище и Академията, и
- 3) въпроса за възраждащата крива: парична, икономическа и стопанска, въ свързка — ако би могло — съ въпроса за икономическото отпадане на Варна.

Тия три въпроса еж кардиналнитъ; тѣ трѣбва да отолѣ надъ всички други и тѣ трѣбва да се разрешатъ съ всичката необходима въредност и рационалностъ.

Знаятъ г. г. членовѣ на камарата, че Влаховъ въ 4 годишното си служене въ камарата, като секретаръ и прѣвъ ръководителъ на работата ѝ, изпълнува всичкото си влияние и цѣлото си положение само да руши и успѣ да разруши всичко съградено въ нея и пѣлъва си отъ тамъ, когато ти бѣ оставена безъ душа — въ хаосъ и безредица. Но вътрешно опустошена и обездушена, тя и отива бѣ оставена въ едно твърде незавидно положение — безъ престижъ, безъ мораленъ кредитъ, безъ авторитетъ и безъ ничие упование на нейното влияние и служба. Камарата бѣше отчуждена отъ ония тър-

говци, индустриалци и занаятчици, които, въ моменти на нужда, въ дни усилни, се обѣгваха на авторитета ѝ, на престижа ѝ, на влиянието ѝ и при бѣгваха до съдействието ѝ.

Руинитъ отъ гэви злосторна дейностъ на Влахова оставиха дълбоки и поправими не съ слаби оми и обикновенна опитностъ, следе въ камарата и вънъ въ обществото. Тѣзи следе ще се премахнатъ и камарата ще си възобнови авторитета, ще си възстанови влиянието само въ единъ единственъ случай — като избере и постави на овдовѣлия постъ на главния секретаръ лице не само любяще труда, не само носящо титула на ученъ, не само съ предявявани претенции, но къмъ всичко това още и лице съ амбиция на добъръ строителъ, лице честно и почтено живѣло и преживѣло фазитъ на опитъ, фазитъ на всичката житейска опитностъ, на примиримостъ, на страха и срама отъ отговорности и по душа и по чувства блиско до маситъ, съ които ще има свързкоуносенъ — добре разбираещъ нуждитъ и интереситъ нѣмъ, добре чувствуваше болкитъ нѣмъ.

Ето какво трѣбва да бжде лицето, което ще вземе поста главенъ секретаръ, което ще има да поправа руинитъ и ще гради престижа и влиянието на камарата, като събира около себе си всички стопански слоеве. Разбира се, за тоя неминуемъ трудъ, това лице ще трѣбва да бжде и добре възнаградено. Най-малкото, въравнено съ колегитъ си отъ другитъ камари.

Училищата — средното търговско и Академията — прѣме е да се поставятъ на една висота, не само да бждатъ источници потиноко-просветителни въ смисълъ на придобиване наука и знания, а да подготвятъ и добри и полезни граждани — да еж источници и на морала, и на реда, и на дисциплинатата. Да се възпитаватъ учащитъ се въ морала и въ лоялната гражданска отговорностъ.

Календарниятъ методъ на подготвяне бждещи търговци и бждещи граждани е една рутинна, която има смисълъ и значение, за сегашното врѣме, само въ божествената Русия, не и за България, която се нуждае само отъ граждани на реда, законността и на икономическия и стопанския строежи. Духътъ на сепартизма, владѣещъ помежду ученици и студенти, разкола въ тѣхното общуване, недисциплинираностъта между единитъ и другитъ, царящата аморал-

ностъ*) въ едно голямо мно-
винство отъ единитъ и други-
тѣ, еж резултати отъ нѣх-
листическия методъ въ под-
готвянето на учени хора и
граждани въ нашитъ търгов-
ски, средно, и висше училища.
Съ тоя методъ наложително е
камарата вече да се справи
— да не е къмъ никого онис-
ходителна и отстъпчива.

Кривата — парична, ико-
номическа и стопанска — е
оня върхова злина, е бо-
лѣстъта на всичкия стопански
светъ, която търси своитъ
лѣтъ. И, право, могатъ ли
г. г. членовѣ да мислятъ и
разрешаватъ други стопански
и икономически въпроси, ко-
гато надъ главата на цѣла
България е виснала такава
катастрофална крива? И защо
ще разрешаватъ академично
тия въпроси, когато де facto
тѣ не би имали резултати
вънедствие на кривата. Г. г.
членове, посочете начина за
отстранение на злото, т. е. на
кривата и следъ това напѣ-
туйте икономическото и
стопанско развитие. Следъ
това внимаватъ се и съ ло-
калнитъ въпроси и съ тия по-
дневни рехъ. Отговорете си
поле за работа, следъ като
дадете разрешение на тоя кар-
диналенъ въпросъ, овадач-
ващъ цѣлата нация.

Alvanitino.

*) Тая статия бѣше наредена, когато
въ заседанието на сесията на 2 мартъ
шумелия членъ на камарата г. П. Па-
найотовъ, въ тоя, проникнатъ отъ иск-
ренъ патриотизмъ, подчерта своя аргументъ
къмъ колегитъ си отъ камарата да се
заставятъ бащицата за морала на ка-
марнитъ училища, за които миналата
година той чулъ толкова много лоши вѣ-
ща. Когато сѣдмично подчерта, че учили-
щата на камарата не бива да възвѣд-
ватъ хора за секретаръ-бирници, а гра-
ждани съ висока моралъ и полезни за
страната си, камарата горещо акламира
апела му. Само Календарниятъ се отна-
на друго мѣстие.

Баланса на Бургаска Банка.

Предъ 12 години Бургасъ представляваше една паланка само съ „една риза“, както е казано, повече отъ обикновенитъ вътрешни български паланки. Ако и портвъ градъ, ако и пунктъ, презъ който 1/3 отъ България, въ онова врѣме, пазѣ възвасаше своитъ произведени и правеше свои външенъ вносъ, отъ страна на кредитъ — ефтиния и лесния кредитъ — не можеше да се радва на улеснения, каквито имаха, напиримъ, Варна, Русе, Пловдивъ и др. Всякога тамъ се чувствуваше една липса, едно затруднение въ кредита и въ улеснението съ пазѣта, въ всичкитъ му проявлении. Много пати тогава ние сме ставали отавуъ на затрудненията на търговията, поради ограниченостъта на кредита и експлоатациятъ съ камбоното.

Бургаскитъ търговци, които

испитвахъ най-много тия затруднения, съзнава нуждата отъ създаване свои финансови институти, подъ възрѣлата на които да се поставятъ — да се избавятъ отъ експлоатацията и — на съдействието на които да разчитатъ въ развои на търговията си. Единъ отъ финансовитъ институти, който се основа отъ добре настрѣлата тогава идея, бе „БУРГАЗСКА БАНКА“, съ единъ капиталъ, първоначално, ако не се лѣжемъ, отъ 1 милионъ лева. Управлението ѝ още отъ дѣна на почването ѝ да се основава, бѣ повѣрено на бившия администраторъ въ централата на Б. Н. Банка, г. Хр. Цаневъ, познатъ на бургасци по трудолюбието, способността и преданостъта въ работата си отъ битието му директоръ на Бургаския клоитъ на сѣщата банка. Той организира тѣй вещь, тѣй почватъ банковата работа на Бургаска Банка, че въ скоро време тя застана на първо мѣсто предъ всички други отъ тоя родъ финансови институти, които обслужватъ търговията и индустрията въ Бургасъ съ прѣдети и други икономически услуги. Капитала ѝ за грамадната работа, съ която се катовари съ своята банкова служба, се оваза недостатъченъ. Подъ методичното ръководство на нейния опитенъ директоръ г. Цаневъ, капитала ѝ се повиши на 5 милиона лева, а името и престижа ѝ порастнаха до първостепенитъ финансови фактори въ Бургасъ, еднакво за търговията, както и за индустрията, а и за цѣлия ступански светъ, който е въ контактъ съ въносната и вносна търговия на тоя, придобилъ вече първостепенно търговско значение центъръ, надминалъ твърде отдавна характера на една паланка, както бѣ преди 14-15 години и по-рано.

Че Бургаска Банка е единъ факторъ и единъ здравъ лостъ за бургаската търговия и стопанство свидетелствуватъ нейнитъ ежегодни баланси, които биятъ въ очи съ своята искреностъ и съ примотата и яснотата на цифритъ, съ които се тѣ наостриратъ.

На разположението на акционеритъ и на широката публична е баланса на сѣщата банка за операционната ѝ 1925 година. Въ него ние четемъ единъ активъ отъ 43990501.15 лева, закрѣгляващъ се, покрай другитъ по-едри и по-дребни пера, и съ перата: партисипация 280,000 лв., ценни книжа 100,000 лв., движими и недвижими имоти 1,687,283.70 лв., каса 341570.50 лв., текущи и дебиторни смѣтки 9005856.70 лв., портфейлъ 13571440.90 и т. н., съ една брутна

печалба от 2,325,391.50 лв. от която, след като са по-прити погашенията по общите разходи, капцеларски разходи, амортизации и пр., отбележи се: 169,000 лв. за възнаграждение на банковия персонал и 10% запасен капитал, 108,000 лв. за 10% възнаграждение на управителния съвет и 2% възнаграждение на про-врителния съвет, 750,000 л. 15%, по 75 л. върху 10 хи-ляди акции дивидент.

Незаменим директор г. Хр. Цанев и управителния съвет, на умното ръководене на които се дължи този блестящ успех на Бургаска Банка, могат и тази година да се поздравят.

Бургаски търговец.

Кризата е страшна, катастрофална!

Търговците и индустриалци-т днес вървят с вървани очи — където ги води съдбата им — без съзнание, без са-ми да владят себе си, без да виждат пред себе си нерав-ния път и трапизата, през ко-ито той път ги води и да ги вакара, въ края на краищата, въ пропастта, която е пред- тях и да ги проваля въ ней-ната неиманна бедна. На то-ва приличат днес търговци-т — на човък с вървани о-чи — играещи играта на „сла-па баба“.

Така е, когато търговците и индустриалците не са от ни-кого защитени, когато са изо-ставени при злополучните за-твх моменти на произвола на съдбата си, на произвола на бу-рити от кризата, не от тях, зависещи да ги потушат и от-странят. А има кой да отвър-же очите на търговците и да имъ просветли пътя; има кой да оталожи бурята и да я от-страни за да спаси положени-ето и, спасявайки положението на търговците, да спаси своето собствено положение запазвай-ки този важен нерв, от ко-йто зависи и неговата собс-твен живот. Тоя „той“ е дър-жавата. Държавата трябва да знае какво да направи преди живота на търговците и индустриал-ците да е умъртвен от зла-та съдба, от бурите, от не-поносимите кризи.

Въ нашия разговор с единъ добър българин търговец, казв ни: „Точно когато почна войната въ 1914 год., бяхъ въ Англия. Тамъ има само нѣколко къщи, които въ онова врѣ-ме имаха заемане даване съ бл-канските държави. Бяхъ въ кан-тората на една отъ тия къщи, която има централата си въ Англия, а филиалитѣ ѝ сѣ въ България, обаче филиалитѣ на която тамъ, въ централа, се обрътаха като дебитори, както сѣ сега и филиалитѣ на тютюнджийскитѣ фирми въ стран-ство. Въ това мое пришествие къщата получи писмо отъ Ан-глийска банка, горедолу, съ съ-държание: „Умолявате се да и-ните писмено на каква сума възлизатъ задълженията на де-биторитѣ на къщата ви въ дър-жавитѣ на балканитѣ. Това трѣбва да направите до три дни отъ днесъ“. Къщата, макаръ и въ недоумение, въ уречения срокъ яви на Англ. банка, че задълженията — на дебиторитѣ ѝ въ България възлизатъ на 200 хиляди лири. Подиръ единъ денъ същата къща получи вто-ро писмо отъ Англ. банка съ съдържание: „Банката тури на равнопоставеностъ къщата въ сума-тата 200 хиляди стерлинга, къ-щата ви може да разполага съ тая сума както и когато ще“. Следъ единъ денъ, обаче къ-

щата получи и трето писмо съ съдържание: „Умолявате се да съобщите въ банката: 1) личнитѣ ваши разходи седмично на как-ва сума възлиза; 2) колко и как-ви служещи има къщата ви и и какви разходи правите сед-мично за тѣхъ, за наемъ и пр“. Къщата неважно отговори и на това запитване на банката, а последната отъ своя страна, все пакъ, въ срокъ отъ 1—2 дни писа четвърто писмо до къ-щата: „Сумата отъ 12½ стер-линга, за ваши лични разходи и отъ 40 стерлинга, за заплати на служащитѣ ви и за други раз-ходи, сѣ на равнопоставеностъ ви. Веѣна седмица отбавяйте се въ банката да ги получавате“. Къ-щата сама не знаеше съ какво да обясни това самообтърване на Англ. банка съ тия въздѣл-жения. Авъ тоже недоумявахъ. И решихъ се да запитамъ много добрия си познатъ и приятелъ, голѣмъ индустриалецъ, г. нѣ Смитъ; защо Англ. банка по-ема такива ангажирменти безъ самитѣ заинтересувани фирми да сѣ искали подобно нѣщо.

„Английската Банка е дър-жавна банка. Тя дѣйствува по за-повѣди на държавата. А дър-жавата не може да постигнѣ и-наче въ настоящитѣ пѣлни съ-опасности за търговията и индус-трията моменти. Държавата знае че най-живенения нервъ на нея и на народа е търговията и ин-дустрията и елементитѣ, които даватъ животъ на държавата сѣ търговцитѣ и индустриал-цитѣ. Ако се изоставятъ тѣ да пропаднатъ, това е равносилно да пропадне английската мощъ — Англия да се валичи отъ зем-ното кълбо като държавна. Про-падналитѣ търговци и индус-триалци, — останали безъ сред-ства и кредитъ — мѣчно се въз-дигатъ; търговия и индустрия не лесно и не отведнѣжъ, а сѣ въкове се създаватъ. Да про-паднатъ английската търговия и индустрия, равносилно е ан-глийската мощъ да се върне съ-вѣкове навадъ, равносилно е ан-глийския народъ да опросе. Англия ще жертвува, но не ще допусне тия отрасли и тая мощъ на Англия да се накрѣ-вятъ и Англия да се валичи отъ земното кълбо, отговори г. Смитъ. Виждамъ днесъ бл-гарската търговия какъ страда; българската индустрия какъ се торжови; стопанската ни мощъ какъ се лопи, какъ тая сила от-пада; какъ страната ни обедня-ва и какъ никой не е въ съ-стояние да ѝ помогне — какъ, уви! Б. Н. Банка се е умотала въ мръжата съ държавнитѣ дългове така, че да не може ни-какъ да помогне. Това ще ре-че бедна държава. Това ще ре-че да си България, а не Ан-глия. Но и при това положение азъ съмъ оптимистъ; при това положение на нашата страна, съ една разумна икономическа по-литика, човѣкъ би дивелъ поло-жението на спасителния брѣгъ; обаче, стига да иска тоя, който трѣбва да я изведе отъ про-пастта,“ завърши приятеля на.

Въ началото казахме и тукъ повтаряме: кризата, финансовата, икономическата, стопанска-та криза въ нашата страна е голѣма, тя е страшна, тя е о-пасна — по опасна отъ война-та. И други вестници я опи-сватъ ето какъ: „Отъ всички мѣрдаващи фактори се свеща, че стопанската, икономическата и паричната криза отъ денъ на денъ се разраства, се влошава и взема изгледъ на предстоя-ща катастрофа“ — така казва единъ софийски сериозенъ вест-никъ.

Голѣми търговски къщи приключватъ дене безъ оборотъ (мне писахме това преди мѣ-сецъ). Тѣ разполагатъ съ ми-лионенъ капиталъ, а въ края на мѣсеца не могатъ да съ-бератъ средства за да заплатятъ дори на служащитѣ си, пише

единъ провинциаленъ вестникъ.

Ето едно положение много по-трагично, много по-плачевно отъ онова, каквото презъ 1914 година е представлявало за Ан-глия и правителството ѝ поло-жението отъ войната. Ето едно положение, което напиква и повелително налага жестоко отъ страна на българската държава и правителството ѝ. Ето момента на повелителната нужда да се направи за българската търго-вия и индустрия нѣщо подоб-но на направеното въ Англия презъ 1914 година, дори, преди търговията ѝ и индустрията ѝ да сѣ изпаднали въ какво и да било бедствие. Но какво би мо-гло да се направи, биха ли ка-вали нѣкои, щомъ като и дър-жавата и Народната Банка не по-малко бедствуватъ отъ тър-говията и индустрията ни? Вѣрно е, бедствието на дър-жавата и на Народната Банка неотразимо се препасва и върху търговията и индустрията ни. Пакъ повтаряме това, вѣрно е. Но мостовѣтъ за да се дойде до едно относително спасително по-ложение още не сѣ изгорени. Има средства, има начини: на първо мѣсто — *пестеливостта*. Да, пестеливостта на народа, пестеливостта на маситѣ отъ на-рода, пестеливостта на търгов-читѣ, индустриалцитѣ, занаят-читѣ и всички, които сѣ при-тиснати отъ кризата, които не-могатъ отъ нея.

Но имаме въ цѣлата страна съ стотици — а тѣ ставатъ и хиляди — факти като тия, за които пише единъ Търновски вестникъ: „... Кредита на тър-говцитѣ и индустриалцитѣ е намаляенъ до минимумъ (нѣка-де сѣ лишени отъ него съвър-шенни, б. н.), вследствие на ко-ето тѣ не могатъ да покрѣп-натъ своитѣ задължения. Пла-щатъ лихви 30 до 60% — въ-края на краищата полицитѣ имъ се протестиратъ съски мѣсецъ все повече и повече. Нѣкои фирми вече затвориха магази-нитѣ си, скоро ще ги послед-ватъ други“.

Значи, злото е надхвърляло гра-ницитѣ да се опрѣ и премахне съ обыкновенната общогръждан-ска пестеливостъ. Невъзможно е да се надали съ пестеливостта само на народнитѣ маси. Злото налага ефикасното намѣване на държавата.

Какъ би могло ефикасно да се намѣси държава? — ето едно отъ най-взрудителнитѣ за отговоръ питания.

Въ Англия отговорили въ 1914 г., когато Банка Емпишъ е била пълна съ щерлингаири по-начина, който на изложни на-шия приятелъ. Стрѣбия по на-стоящемъ се опитва да отгово-ри съ единъ законъ за „субсид-иенъ скуче“ (отравяване еж-потията) Ние какъ бихме мо-гли да отразимъ злото отъ почналитѣ да се затварятъ магазини и сигурната смъртъ на търговията и ин-дустрията ни? — Отъ тия два способа ни единъ не подхожда за насъ: а) защото банката не е въ състояние да извърши ан-глийския жестъ; б) защото и законъ, като ербски нищо не би помогналъ, ако банката е немощна и, ако явноса на про-изведението ни не става редов-но и лесно.

Но наше мнение, оставатъ два или три способа: склучване на вѣчна цена заемъ въ стран-ство, съ предназначение да под-помогнатъ търговията и индус-трията; или потирането единъ специаленъ кредитъ отъ дър-жавата по бюджета, който по-примѣра на кредититѣ за чино-вничитѣ, за пенсионеритѣ, за жи-лащни строенни и пр. да се раз-даде на търговцитѣ, индустри-алцитѣ и занаятчитѣ; или да се съкратятъ бюджетни цифри за разни строенни и по-маловаж-ни нужди, а сумитѣ да се отве-датъ за подпомагане на търгов-ията. За всѣки случай, положение

нието диктува и държавата трѣбва да направи героически усилия — като съ нощъ да од-реже развигнето и бошуването по всички линии на стопанска, финансова и икономическа криза. Да я одреже, до като катастро-фата не е пълна.

Умѣстенъ апелъ, Заслуженъ упрекъ.

Получихме апела на I-ва Бл-гарска стѣкларска фабрика — Гебедже, носещъ подписа на управителя ѝ г. Ис. Мешуламъ.

Въ къси думи резюмирана първата частъ на апела, той казва: „нашитѣ общества не обичатъ своето, а държавата не защитава родното.“ Отъ про-читането апела до това заклю-чение дойдохме.

И правъ е г. Мешуламъ въ това си твърдение. Правъ е той, защото, за да обичашъ своето трѣбва, ако не да пре-вирашъ, поне по-малко да те привлича чуждото, по малко въ него да се довърявашъ. А да заличавашъ родното трѣбва есѣки денъ да се интересовашъ отъ него: какво е, отъ какво има нужда, съ какво би трѣбвало да сѣ олесни и запази цѣло, невре-дито, напредало, порастнало, станало скъпа народна ценностъ.

Безъ да ни бѣ цигиралъ и напомнялъ г. Мешуламъ исто-рията какъ е възникнала род-ната наша стѣкларска индус-трия чрезъ I-то Стѣкларско Ак-ционерно Д-во въ Варна, като съвършеници ние знаемъ то-гавашния ентосизъмъ въ поде-тата инициатива за създаване българска стѣкларска индустрия, знаемъ и разочарованията отъ тая индустрия — знаемъ пропа-дането на дружеството и всичко понататъшно, което последва за да се възобнови отпосле пакъ инициативата отъ хора съ другъ коражъ и съ другъ похватъ. Но това не е тѣй важно. Важното е, че и при първото почване да се образува д-во за стѣкларска индустрия и при второто възобновяване на иници-ативата, за насъ констатация-та си остана една и сѣща. Така първоначално:

Почна да се основава стѣк-ларска индустрия. Цѣлта ѝ бѣ-ше сѣщата — да осигури за България съествяването, въ о-нова врѣме, нѣколко десетки ми-лиона лева чрезъ тѣпченна отъ човѣци и добитѣкъ и никому непотребенъ нѣкъкъ. Като единъ човѣкъ се нахвърляхме срещу инициаторитѣ, убихме кораж-имъ и осуетихме основаването на индустрията.

Поднови се инициативата, вложиха се капиталъ отъ хора съ по-силненъ характеръ и съ по-голѣмъ коражъ. Обществото ни, непроникуемо отъ целитѣ и на тая нова инициатива, ако и по-малко неприванено къмъ инициаторитѣ, отнесе се и къмъ тѣхното предприятие съ еуропа-патия — не прояви никакъвъ въторгъ, не окава на иници-ативата никакъво морално насър-джение. Нито въ магъ не вѣ-говори съзнанието въ нашето об-щество, че, ако съ съчувствие и на дѣло подкрепя тая иници-атива, тая подкрепа косвенно ще се направи за доброто на нашата родина, която се обога-твява съ още една тѣй полезна индустрия. Обществото ни, на-противъ, следваше и следва да дава подкрепата си — като редовенъ клиентъ — на чуждото стѣкларско производство, чрезъ масовъ — безвобразенъ — вносъ и това, което мѣстното про-водство, на много по-изгодни условия му достига; нашето общество даде на тия нови иници-атори да развѣртъ, че тѣ трѣбва да се оселатъ на соб-ственинитѣ си сили и щастие — да развѣртъ, сиречъ, че бл-гарския консуматоръ не е про-никнатъ отъ съзнанието, че и най-лошото свое е по-ценно отъ

чуждото, най-и-вящо по, най-хубава, че нѣма клиентъ въ нашата страна, комуто патри-отизма да подкава: „харчи па-ри за своето и сѣ жертви отъ себе си съграждай бѣдината на собствената си страна, осе-гурявай народа си съ свои род-на индустрия и нѣбави го отъ чуждо брѣме и отъ чужда ек-сплоатация“.

Това направи и държавата. Тя не помисли, че стѣкларска-та индустрия, тѣй важна, тѣй полезна за страната, не бива да се развива въ обесърдение и разочарование, само отъ частната инициатива, само отъ жертвитѣ на частнитѣ капиталъ; че стѣк-ларската индустрия, въ инте-ресъ на страната трѣбва да по-растне и да се развие поради голѣмото изобилие на суровъ материалъ, до развѣртъ на единъ колосъ, да бѣде способ-на да спира външното намѣс-тене на стѣкленото производс-тво и немъжвенето, сега, стои-ци милиона лева, а дѣже и сама да намѣстувва въ чужбина; че стѣкларската индустрия — отъ пѣсачитѣ, които сѣ настлани въ много кътове на нашата страна — може да създаде единъ неенчтерпаемъ изворъ за общо-народно ваобогатяване. — Това държавата нито въ единъ мо-ментъ не помисли, за да наго-ди закони, които да я насър-чатъ, да създаде условия, които да облагодетелствуватъ нейното създаване и стабилизиране. Дър-жавата по отношение къмъ стѣкларската ни индустрия, въ-растание на 84 години, отъ-като е турено начало на ней-ното съществуване, ни единъжъ не е създава едно най-малко мѣроприятие да я подпомогне и да я подтикне.

Въ единъ моментъ, когато е общъ вѣктъ: „задоволявайте се съ собственото, което сами произвеждате, съ краищата и те-вносѣтъ отъ вънка и пестете валутата си“, г. Мешуламъ, управ-ителя на единственната стѣк-ларска родна фабрика, се явява съ апела си: „да се предпочита българската стѣклария, да се задоволява съ нея българския консуматоръ — държавата да я защити отъ конкуренция, отъ обесърджение и отъ разочаро-вание. Българския консуматоръ да бѣде патриотъ българинъ — да не превира своето и да не се увлича подиръ чуждото. Държавата да корегира закони-тѣ си и да окаже съдействието си за успеха на българската стѣкларска индустрия отъ него представлявана“.

Упрецитѣ — подкрепения отъ много умни нотации и съ цен-ни примѣри — отправени къмъ българскитѣ общества и къмъ държавата, сѣ напълно умѣт-ни и заслужени. И толкова по-мече е правъ и умѣтенъ апелъ на г. Мешуламъ. Г. г. минис-три, народнитѣ представя-тели, журналиститѣ, икономис-титѣ и общественицитѣ, ко-гато сложатъ на разрешение въпроситѣ, които г. Мешуламъ повдига, ако иматъ предвидъ не интереситѣ на представя-ваната отъ него фабрика, а ин-тереситѣ, изключително, на страната, не могатъ да имъ да-дѣтъ друго разрешение, освенъ както гласи апела. Но, повтар-яме, тоя, който ще дава разре-шението да е алтруистъ, да е радетель за общественото и народно благо, а не егостъ — не по егостични побуди да решава.

Вѣрб.

Накъ стои износъ ни.

Настоящата година бѣ наре-чена плодородна — пресмѣтна се, че въ сравнение съ мина-лата 1924/25 година настояща-та 1925/26 година, най-малко, съ 70—80% стои по-високо въ производството на вървещи хра-ни. Очакваше, прочее, и явноса, приблизително пона, да се раз-

ни с тоя процент в сравнение с 1924/25 год. Това се отнася до толкова повече, че и държавата направи всички нужни отстъпки и улеснения за да се насърчи износа.

Отъ сравнителните данни, почерпени от Варненската стокова борса, обаче, ето що виждаме:

Отъ 1 август 1924 год. до 1 февруари 1925 година — периодът, през който превоза на храни е най-силен и най-редовен, следователно, и износа бива въ своя разврат, ние виждаме кражго 75,000 тона изнесени вървени храни. Въ тоя същия период отъ настоящата, сравнително, двойно по реколтата година, по данните, почерпени отъ същата стокова борса се установява, че съ изнесени кражго само 79,000 тона, или, само с 4000 тона повече отъ 1924/25 год. Тоя процент, далеч не съответствува на реалния процент на реколтата през 1925/26 г. И обяснението на тоя факт, още и за сега, лежи въ въдържането на производителите да изнасят въ пазара храните си, съ надежда, че къмъ напредъ ще намиратъ по-големи цени. Обаче, както сочатъ изгледите въ странство, тй едва ли ще дочакатъ по-благоприятно време отъ сегашното.

Въ това сравнение на 1925 с 1924 година има и друга една страна много по-важна, а тя е, че въ 1924 година ние не само неможехме да правимъ нѣкакъвъ особенъ голѣмъ износъ, но бѣхме заставени и да вносиме отъ вънъ за изхранването си. Какъ да се обясни съвършено незначителния ни износъ т. година? На това ще се върнемъ да отговоримъ.

По мореплаването.

Американски капитал, вложени въ търговски флотъ. Цѣлата сума отъ американски капитал, вложени въ нови параходни предприятия въ течение на 1925 година много е помалка отъ сумите вложени въ такива предприятия презъ миналите години. Тая сума възлиза на 23,745,000 долара. Отъ следните данни, дотъ сѣ вложени капиталътъ, инвестиращи въ новите параходни дружества, се вижда, колко сумата изжила презъ 1925 год. е по-малка отъ ония презъ миналите години: Въ 1915 год. — 37,600,000 долара; 1916 год. — 69,446,000 дол.; 1917 г. — 271,503,000 дол.; 1918 г. — 120,503,000 дол.; 1919 г. — 323,613,000 дол.; 1920 г. — 584,548,000 дол.; 1921 г. — 60,190,000 дол.; 1922 година — 67,325,000 дол.; 1923 година — 69,825,000 дол.; 1924 година — 58,325,000 дол. и 1925 год. — 23,745,000 долара.

Характеристичното е какъ сѣ вървели инвестициите въ единъ редъ, който се е съществено придържалъ и съобразно съ равной на край мореките тържища: тѣ растѣха въ едно време на интензивна активност и при интензивна нава, а почнаха да намаляватъ едновременно съ забавяването да спадатъ търговията и щомъ почна да се развива кризата, която въ миналата 1925 година достигна своята върхъ.

Преустроена фирма.

Сдружението за фабрикация на захарни пѣдѣла въ Варна, г. г. Алексонъ Парушевъ и Александръ Парушевъ, които до сега работеха въ тоя си заведение подъ фирмата А. Парушевъ, отъ началото на текущата година преустроиха фирмата си подъ наименованието „Брати Парушеви“. Съ това назоваване, тѣ, а регистратура при Варненския Окр. Съдъ на 28 януарий

т. год. съ определение № 167, бѣзъ да прекъсватъ производството си.

Предметъ на фабрикацията ѝ сѣ: *локумъ, бонбони, халва, мармели* и други. Продажбите ѝ сѣ на едро и дребно.

Фирмата се ангажира съ подписа на двамата брати сдружници съвѣстно, или по отдѣлно на едина отъ двамата сдружници съ равносилно задължение, като слага общъ подписъ „Бр. Парушеви“.

Дѣйствието сѣ да отбѣлжимъ, че тая, така преустроена, фирма е една отъ доста старите фирми отъ тоя бранш въ Варна. Датира повече отъ 25 години, като е смѣнявала, по причина на смъртъ или на изселване, само нѣколко отъ членовете си. Но репомето ѝ е разпадало и постоянно достойно запазвало отъ приемниците ѝ. Производството ѝ, преминавайки отъ достойни въ по-достойни ръководители, се е постепенно и методично осъвършенствувало и принасянето, че тѣ изработва и плазира най-добриятъ захарни пѣдѣла, особено, че неподражаема е въ изработката на най-добриятъ *локумъ*, най-добрата *халва* и най-добриятъ *бонбон* е всеобщо не само въ Варна, а и въ цѣлото царство, надето тѣя артикули масово се плабиратъ. Гдѣ Брати Парушеви иматъ и своята производствена и търговска слава — търговската имъ къща е и съ тѣй репомирана: всичко, което тѣ произвеждатъ е натурално, съ материялни чисти и качествено добри и търговията имъ се отличава съ всичката необходима коментност.

Честитимъ на г. г. Брати Парушеви тоя ново преустройство, което затвърдява фирмата имъ и я нава въ очите на нейните клиенти.

Търговията въ странство

Производствата на петрола въ Ромжия, която е била изнесена въ 1925 година, която е била продадена въ вътрешния пазаръ и която е останала въ депозитатъ, възлизала на 2 314,000 тона, срещу 1,851,000 тона въ 1924 год.

Проектъ за с. х. музей въ Берлинъ. Обърнато е внимание у с. х. консулски власти въ Берлинъ, че България, въ търговските си отношения съ Германия взема едно важно мѣсто — българския износъ въ Германия държалъ първо мѣсто, а тоя на с. х. с. краество билъ равенъ съ нищо. Като взема поводъ отъ това, консулската власт на с. х. с. въ Берлинъ повдига въпросъ за откриване въ тоя градъ с. х. с. търговско-индустриаленъ музей, който ще носи чистото посреднически характеръ и ще служи на с. х. с. търговски светъ за информация и намиране търговци — купувачи на с. х. с. продукти.

Големи анлийски и американски поръчки на ефекти въ Угария. Въ угарските финансови кражго се твърди, че цѣнокъ отъ голѣмите будапещенски банки сѣ получили напоследъ поръчки — особено отъ Америка и Англия — да имъ се закупятъ угарски ефекти и акции отъ добре финансиранни угарски индустриални предприятия. Действително се да се вакуефекти на стойността по-голема отъ милиардъ у. кр.

Суматоха въ ньюйоркската борса. Въ събраието на ньюйоркската борса презъ миналия понеделникъ настана една суматоха, която въ единъ моментъ имъ характера на сѣмическа паника. Нѣкои отъ книжата спаднаха съ не по-малко отъ 11 долара, а акциите на „General Electric Corporation“ паднаха даже съ 15 долара. Суматата при-

шла отъ известието, че правителството е решило съ всички средства да поддържа съдаването „трѣстове“ въ индустрията съ животински продукти.

Големи рискове на несостоятелността въ Угария продължи и презъ януари. Статистиката презъ тоя мѣсецъ отбѣлзва 296 принудителни спирации и 66 случая на ликвидация. Въ сравнение съ януари 1924 год. — повече съ 241, а въ сравнение съ декември 1925 г. — повече съ 65.

Разписанието

на влакото Сафия—Русе—Букурещъ.

Подписан се конвенцията между България и Ромжия за прѣки и бърви жел. пътни прѣвози.

Първиятъ влакъ ще трѣгва отъ Букурещъ 8 30, и ще пристига въ Гюргево 11, параходътъ ще трѣгва въ 11 30 и ще пристига на Русе—пристанище 11 55. Отъ тукъ бързиятъ влакъ ще потегли въ 12 20 и ще пристига въ София въ 23 40.

Обратно, отъ София влакътъ ще потегли въ 6 30, въ Русе 17 15, параходътъ ще пристига въ Гюргево въ 18 40, а влакътъ ще бѣде въ Букурещъ на 21 10.

Вториятъ влакъ ще трѣгва отъ Букурещъ въ 13 15 параходътъ ще бѣде въ Русе 16 50, а влакътъ ще пристига въ София на 8 5 на другия денъ.

Влакътъ ще трѣгва отъ София 22 20, въ Русе 11 15 на другия денъ, параходътъ ще трѣгва въ Гюргево на 13 15, а влакътъ ще пристига въ Букурещъ на 15 45.

Относно пътя София—Видинъ—Крайова, въпросътъ е решенъ, но се изоставя, до като бѣде уредено потвържването на единъ редовенъ курсъ по Дунавъ, между двата брѣга, а това ще бѣде въ началото на сегашния пролетенъ сезонъ.

Чуждестранни житни тържища.

Стойностъ за 100 кгр.

ЧИКАГО

Пшеница cents 165 = лв. 900.78
Кукурузъ „ 78 = лв. 425.25

НЮЙОРКЪ

Пшеница cents 176 = лв. 960.—
Кукурузъ „ 83 = лв. 452.22

ВИЕНА

Пшеница шил. 40.50 = лв. 787.32
Кукурузъ „ 21.75 = „ 408.38

ПИЛЗЕНЪ

Пшеница ч. кр. 190 = лв. 777.60

СЪРБИЯ

Пшеница дин. 285 = лв. 692.55
Кукурузъ „ 134 = лв. 325.62

Къмъ началото отъ последната третина на изтеклия февруари, въ световните тържища настѣпи едно положение на замиране. Съблѣкътъ снадѣна до миналуемъ. Цените въ Америка, въ началото на седмицата къмъ 20 февруари се затвърдиха, обаче тържището все пакъ се чувствуваше мекотаво, анемично. Консомацията въ Европа още и по нататѣкъ сѣмта да се надържа съ собствената си продукция, което е явление твърде интересно, защото знае се, че много държави не сѣ въ състояние да надържатъ тѣй дълго съ своите произведени. Съ ония малки количества, които до сега сѣ внесли не би могли да надържатъ въ много, за това необяснимо е защо тѣ не се явяватъ съ голѣми закупвания. Обаче търговията съ пшеница най-много ѝ потажава (примирява) кризата въ мелничарската индустрия, която е настѣпила. И тая криза е обхва-

нала не само мелничарската индустрия въ европейския континентъ, а дори и въ Англия. Нѣколко голѣми мелници тамъ сѣ спрѣли да работятъ или сѣ намаляли твърде много производството си. Въ самата Англия има много пшеница въ лагеритѣ, много повече, отъ колкото е потребна, а при все тѣй, за тая страна се намаратъ на изгъ да се внесетъ голѣми количества нова стока. Отъ Канада пътуватъ 20 транспорта, отъ Австралия 32, а отъ Аржентина 60 парахода, всичко 112 транспорта. Русия още продължава да бунтува. Въ по-миналата седмица тѣ изнесе въ Италия известни количества пшеница. Американските мелници, виждайки въ какво положение сѣ европейските мелници, опитватъ съ продуктите си да завладеятъ европейската консумация. Канадските мелници сключиха едно споразумение съ единъ голѣмъ житарски трѣстъ, споредъ което мелниците сѣ задължаватъ да купуватъ отъ трѣста 2—2½ милиона тона пшеница годишно, подъ условие, трѣстътъ да имъ прѣсѣмта тая пшеница по европейски цени. По тоя начинъ канадските мелничари сѣ снабдяватъ съ ишеница подъ условията, както и европейските и ще могатъ съ успѣхъ да конкуриратъ европейските.

Варненска стокова борса

2 мартъ 1926 год.

Стойностъ за 100 игр.

Въ края на последната изтекля седмица настѣпи незначително подобрение въ цените на кукуруза, което, обаче, не отиде по горе отъ 5—10 лева. Последните най-добри цени на 23 февруарий имаме 367.50 лева, които на 24 сѣмти се повърнаха на 365 лева. За зимницата положението остава същото — охотници купувачи за вътрешни нужди нѣма. Купувачи за износъ би се наморили, но цените стоятъ ниско и продавачите отказватъ да сключватъ сделки. Така, на 24 февруари въ борсата бѣха вложени 5 вагона зимница. Едина се продаде по 690 лева за вътрешна нужда; другите 4 не се продадохъ, защото купувачите предложиха по 10 лева по-ниски цени.

Изобщо вето, борсата не проявява нѣкаква особенна активност, която да продължи мѣсецъ — два ва да настѣпи едно раздѣлване въ превоза и едно по-силно оживление въ предлаганията на производителите. Въ тоя духъ и монотонностъ, въ който се проявява борсовата активност, производителите, които има готови храни за предлагане, винаги добива едно общо сѣрдчение за себе си. Защото не е и не може да бѣде сигуренъ, че като докара стоката си въ пазара, ще ѝ продаде безъ загуба. Ето защо производителите сѣ въдържатъ да изнася и да предлагатъ храни на пазара. А сега за сега и врѣмето не му помага и пазарната сѣ тежка за превоза. Тѣя нѣколко причини влияятъ въ последните дни на две седмици за слабата активност на борсата.

Презъ настоящата седмица пристигнаха и се продадохъ:

На 23 февруарий пристигнаха 4 вагона зимница, 10 вагона кукурузъ, 2 вагона бобъ, 1 вагонъ кьоспе, а се продадохъ: 1 вагонъ зимница, по 690 лева; 1 вагонъ ечимикъ, по 420 лева, единъ вагонъ бобъ, по 440 лева и 10 вагона кукурузъ, по 350—367.50 лева. За кукуруза повишение 10—15 лева. За зимницата 4 вагона непродадени поради предлагане цени 10 лева надолу.

На 24 февруарий пристигнаха: 1 вагонъ зимница и 6 вагона

кукурузъ. Продадени: 4 вагона зимница (3 вагона продажба отъ 28 февруарий и 1 вагонъ отъ днесъ), по 680—695 лева; 2 вагона кукурузъ (1 вагонъ отъ 23 февруарий и 1 вагонъ отъ днесъ), по 350—360 лева; 1 вагонъ бобъ, по 410 лева.

На 25 февруарий пристигнаха: 6 вагона зимница, 10 вагона кукурузъ, 5 вагона бобъ, 1 вагонъ просо, 1 вагонъ тиквено сѣме и кьоспе. Продадени: 6 вагона зимница, по 650—700 лева; 9 вагона кукурузъ, по 330—365 лева; лева; 2 вагона бобъ, по 410 лева.

На 26 февруарий пристигнаха: 4 вагона зимница и 14 вагона кукурузъ, а се продадохъ: 4 вагона зимница, по 640—700 лв., 4 вагона бобъ, по 410—460 лв., 1 вагонъ ечимикъ, по 405 лева, 5 вагона кукурузъ, по 360 лв.

На 27 февруарий пристигнаха: 1 вагонъ зимница, 11 вагона кукурузъ, 2 вагона сѣмичогледъ, 1 вагонъ кьоспе, а се продадохъ: 1 вагонъ зимница, по 710 лева, 2 вагона кукурузъ, 335 лева, 2 вагона бобъ, по 425—450 лева. За зимницата по твърдо. Кукуруза 7 вагона непродадени по предлагане 20 лева по-долу.

На 1 мартъ пристигнаха 7 вагона зимница, 20 вагона кукурузъ, 3 вагона бобъ, 3 вагона сѣмичогледъ и 6 вагона брашно, а се продадохъ: 3 вагона зимница, по 625—692.50 лв., 10 вагона кукурузъ, по 380—350 лв.

Амерсѣ. Всички артикули спаднаха.

Пияцата.

Варна, 2 мартъ 1926 год.

За пияцата ние почти не следимъ движението, защото нѣмаме по радостно и насърчително да съобщимъ. Застоя е тѣй плачевенъ и тѣй съдбоносенъ за търговията въ всичките ѝ разклонения — колониятъ, манифактура, желѣзария, козафски стоки, кенкелария галантария и пр. и пр. Абсолютно никакво движение нѣма.

Яйцата.

У насъ цените падатъ почти постоянно. Отъ странство купувачи не се явятъ безъ никаква печалба. Цените въ странство сѣ къмъ 150—155 шв. франкъ. Дѣлжи се намаляването търсене отъ странство, понеже и тамъ мѣстната продукция е почнала да се уголѣнява.

ХРОНИКА

Отрядъ е, че, най-после, съзнатъ е нуждата Мелничарскиятъ съюзъ да мине въ съзвѣзта на Български Индустр. Съюзъ — това което ние отъ 4—5 години насамъ, боейки се отъ раздробеността и безсилието на индустриал. организации, проповѣдвалихъ — и въ конгреса на мелничарите, тѣя дни единъ отъ въпросите за разрешаване е билъ и тоя. Ше ни е много драго, ако тоя съзнание вземе прѣхъ и Б. И. С. се вменли съ тая непитана въ борбата за животъ организация.

Основниятъ за построяване зданията въ Пловдивската търговска гимназия, съ молебень и внушително тържество, се положи на 28 февруарий т. г. Единъ отъ голѣмите дарители за тая постройка е г. Ст. Обрейковъ, бившъ председателъ на търговската камара, която строи гимназията.

Гошо-орѣховската гражданство, което добре разбира отъ какво икономическо значение е за него спинаската концесия, на

който център ще бъде Горна-Орховица, е обещало съвместно сътрудничество с кметството си по извършване на телеграфически постоянен предпоставителен на концесията. Варна, наричаното гражданство, което, също, не по малко ползи ще извлече, ако концесията, без да накарва общината държавни и стопански интереси и особено Общоградския комитет, чийто дължност е да се интересува от подобни въпроси, живее в Варна, не се обажда. Не е ли престъпно това? Съ какво друго и по кои пътища мислите, г-да да повдигнете икономически Варна?

Ще сега конюлът въвежда харно цесло, ако фабриката не се съгласи на исканията на цеслоприводителите — тая мисъл е лансирана в конгреса на последния, състоял се в Плевен на 28 февруари т. г. Въ Плевен е център на рушенето на родното варно производство, от там излиза и идията за откъсване да се сече цесло и да се почне посеща на конюлът. А има една турска поговорка, която гласи: „умът да дават сж мнозина, но хлъбът да дават сж малцина“. Добре, почнете да съветконоплъ и откажете се от цеслото, за планирането на което имате сигурни условия, защото съществуват вече 5 фабрики. Почнете конюлът, но когато все такива умни агитатори и лицемерни доброжелатели ви накарат да се скарате, по сжщо такива причини и сж купувачите на конюла — какво друго ще предпримете?

Книжничка. Получи се въ редакцията ни: сп. „Занаятчийска Практика“ — г. I. кн. 2 съ следното съдържание: В. О. — О. обработка на полухромови кожи. Г. Тончев — фабрикуване леки и шупли тухли. Кр. Христов — общарство. П. П. Петров — текстилно тапачество. Е. Бошняков — боядисване съ сьрни бои. А. Влаевски — лакиране коларски наделия. А. Проданов — шивачеството. З. К. Мавродиев — фаянс, майолика и глазури. Ст. Д. Стоянов — боядисване дървени изделия. Маш. Инж. Невейшов — ржчна обработка на метали; жезло, тел, стомана и др. Рецепти — лакове, лепила, спойки, рецепти за шивачи, байцове, изблыване и др. Въпроси и отговори — по всички занаяти. Годишен абонамент 80 лв. предплатни.

Адрес: Д-ръ Захари Гановъ — Плевенъ.

„Извѣстия“ на Бургаската търговска камара въ продължение на 6—7 и повече месеци обнародва материалитѣ събрани отъ г. Б. Алексиевъ и въ статии: „Бургаския окръгъ въ цифри“, описващи състоянието на този окръгъ. Какъ сж събрани, какъ сж проверени и до колко сж достоверни всичкитѣ тия материали и данни, които г. Алексиевъ занесе, това ние не знаемъ, но, като се сжди по тѣхъ, трѣба да се заключава, че бургаския окръгъ и тѣй, както е представенъ съ ония материали — въ периода на своята стопанска и културна охъненостъ — е оповъ ометовано мѣсто отъ нашата страна, което, при по-другъ начинъ на обработване, при по-други условия на духовно, ма-

териално и стопанско развитие, ще ни даде нова „златна добруджа“, по-богата, по-сжжа, по-ценна Добруджа. Занемаренъ, захтрленъ и наоставенъ, какъвто е бургаския окръгъ сега, той пакъ стои на по-нрвнитѣ линии предъ много други.

Плаването на австрийскитѣ пжтинички параходи по Дунавъ отъ и до Видинъ — Русе и обратно се открива на 4 и 5 този месецъ — отъ Видинъ за Русе първия параходъ трѣбва на 4, а отъ Русе за Видинъ на 5 того.

Народната банка явява, че планирането на 1000-левовитѣ цеселувани касови бонове, тѣхъ мюлхенски и лондонски, не е станало и нѣма да стане по нѣмаме нужда отъ тѣхното пуцане въ обращение. Закона нѣма да се тури въ дѣйствиетъ и боновитѣ си оставатъ безъ стойностъ.

Ща се издадѣтъ законни наредби отъ м-ството на жезлзницитѣ за търговско кораболане, за поощрение родното кораболане и корабостроение и за организацията на пристанищната служба.

Общиятъ държавенъ бюджетъ е вече внесенъ въ народното събрание съ фиксирана приходо-разходна сума 6,924,500,000 лв. крагло. Васти сж всички необходими мѣрки да бжде гласуванъ още въ настоящата сесия и да се премахне вече системата на гласуване по дванадесетини. Заслужаватъ похвала и благодарностъ трудътъ и амбицията на финансовия м-ръ да не допусне тази година бюджетъ надвишаващъ 7 милиарда лв.

Изработенъ е и ще се внесе въ камарата законопроектъ за измѣненъ въ митническата тарифа. Проектъ предвижда въ крайно намалени, а за нѣкои случаи и съвършенното премаване на износнитѣ мита на индустриални и занаятчийски произведения отъ български произходъ.

Съюзъ на словенскитѣ мелници въ гр. Братислава, (Чехославия) препоръчва единъ свой членъ, фирма Сандоръ Мункеръ въ гр. Братислава, ул. Дунавска № 25, която би приела представителство на търговскитѣ фирми, които искатъ да вляватъ въ търговски отношения съ чехославийскитѣ производители и търговци съ различни видове стоки, особено съ колониялъ и земледѣлчески продукти.

Интересующитѣ да се обръщатъ къмъ горепоменатата фирма.

Заседанията на XXXI-то сесия на Варнен. търговска камара се открива съ съответната речъ отъ председателя г. К. Генонъ.

Въ нѣдѣля 28 февруари, състоя общото събрание на Варн. пупуларна банка. Разгледа се и се одобри устава. Въ произведения наборъ на двама членове за попълване управ. съветъ и единъ за попълване проверителния съветъ, произбраха се за първия Хр. Андрѣевъ и Хр. Теохаровъ безъ всяка оповизия, а за втория Василъ Райновъ.

Централата на Б. Н. Банка е предписала на клоновѣтъ и на агентуритѣ си да пуцатъ въ обращение цинкови и никелови 5, 10 и 20 ст. монети само при случаитѣ, когато се дирятъ отъ пазара, но не и когато пазари

е припъленъ отъ тѣхъ, както на последъкъ се заблѣва.

Горно-Орховскитѣ пролѣтеиъ панаиръ т. г. ще се открие на 25 т. м. и ще продължи, включително, до 4 идни априлъ.

Нова организация отъ търговскитѣ манифактуристи и галаптариети продавачи въ София е образуана. За сега тѣ е събрала въ състава си 40 души отъ тия търговски служащи. Върогностъта е, че тая идея за организиране на продавачитѣ отъ

тия два бранша ще се простре и въ провинцията.

Никеловитѣ и алуминовитѣ пари така много наводнихъ пазара, че търговцитѣ сж смисени какво да правитѣ съ тѣхъ — понеже всѣки тѣхенъ клиентъ, на най-малки и най-едри покупки, иде съ по една торба отъ тѣхъ и само съ такива пари купува. У една фирма (индустриална) видехме шестъ сандѣчета отъ спермацетови свещи, цѣлени съ никелови, медноникелови и

алуминовиди пари. „Банката не ги вама, и ние нѣма кому да ги дадемъ — всѣки ни носи все такива пари и носящитѣ ги не можемъ да връщаме, защото не бихме могли нищо да продадемъ! Какво да правимъ, кажете ни вие!“ — ни кава стопана на фирмата. Тѣй е: всѣко се струва, на главата на търговцитѣ, какъ и тая мѣзютиа — да е съ пари, а нищо да не може да предприме съ тѣхъ. . .

Печат. Д. Тодоровъ пар. № 132

Акционерно Дружество „ЗЕМЛЕДѢЛЕЦЪ“ — Варна.

ПОКАНА

Поканватъ се г. г. акционеритѣ на Акционерното Д-во „Земледѣлецъ“ — Варна на общо годишно редовно събрание, което ще се състои на 28 мартъ 1926 год. 9 часътъ преди обѣдъ, въ дружественото помещение при

Дневенъ редъ:

1. Докладъ на Управителния и Проверителенъ съвети.
2. Одобрение баланса и смѣтка Загуби & Печалби съ разпределения и освобождаване управителния и проверителенъ съвети отъ отговорностъ за дѣятелността имъ презъ 1925 год.
3. Гласуване бюджета.
4. Избиране членове на Управителния и Проверителенъ съвети съгласно чл. чл. 9 и 16 отъ дружественния уставъ.

За правоучастие въ събраниято депозирание на акциитѣ става съгласно чл. 21 отъ устава на Д-вото до 5 часа следъ обѣдъ на 27 с. м., а за акционери отъ околнѣта въ денътъ на събраниято предъ самото бюро.

Въ случай, че събраниято по непредставенъ достатъчно капиталъ не се състои на 28 мартъ т. г. ще се отложи за 4 априлъ с. г. въ сжщия часъ и помещениетъ и при сжщия дневенъ редъ.

гр. Варна, 8 февруарий 1926 г.

Отъ Управителния съветъ.

Балансъ

Сключенъ на 31 Декември 1925 година.

Активъ

1. Каса	86218	15
2. Недвижими имоти	40500	—
3. Ипотеки	23568	—
4. Мобили	3820	—
5. Портфелъ	800045	—
6. Текущи смѣтки	45124	70
7. Ч. Л. Учреждения Дев.	208907	40
8. Ценни книжа	4100	—
9. Депозити	49400	—
10. Записи събрание	17710	—

Счетоводителъ: Г. Янковъ.

Пасивъ

1. Капиталъ	300000	—
2. Запасенъ капиталъ	126704	56
3. Фондъ сгради	24542	64
4. Гаранции	25000	—
5. Текущи смѣтки Кр.	75	—
6. Ч. Л. Учреждения Кред.	247915	90
7. Срочни влогове	184840	95
8. Безсрочни влогове	250151	75
9. Данѣтъ лихви комис.	2580	90
10. Депозанти	49400	—
11. Лихви за 1926 г.	60157	—
12. Тантиеми за 1925 год.	21037	55
13. Чужди записи	17710	—
14. Дивидендъ 1922 г.	735	—
15. " 1923 г.	1620	—
16. " 1924 г.	2920	—
17. " 1925 г.	54000	—

Чл. Касиеръ: Ст. Несторовъ.

Проверителенъ съветъ: В. Арнаудовъ.
П. Димитровъ.
И. Райновъ.

Смѣтка Загуби & Печалби

Сключени на 31 декември 1925 година.

Загуби

Заплати, възнаграждения канцеларски и др.	76219	—
Осигуровки	551	—
Данци:		
Неплатени и довилацане данѣтъ върхушна	22180	—
Данѣтъ сгради	396	—
Общински смѣтъ	652	—
Чиста печалба 95626-50		
10% Запасенъ капиталъ	9562	65
Тантиеми:		
12% Управ. съветъ	11475-05	—
5% Провер. съветъ	4781-25	—
5% Служащитѣ	4781-25	—
Амортизация:		
По решение на съвета 10% сградата	4500 л.	—
и мобилитѣ	2124 л.	—
По решение на съвета къмъ фондъ сгради	4402	30
18% Дивидендъ или по 18 лв. на акции	54000	—
	195624	50

Счетоводителъ: Г. Янковъ.

Печалби

Отъ лихви комиссионни търгов. сѣлки наеми порто	195624	50
---	--------	----

Членъ Касиеръ: С. Несторовъ.

Проверителенъ съветъ: В. Арнаудовъ.
П. Димитровъ.
И. Райновъ.

ДОКЛАДЪ

отъ проверителния съветъ при Акционерното Д-во „Земледѣлецъ“, Варна до общото редовно годишно акционерно събрание свикано за 28 мартъ 1925 година.

Господа Акционери,

Въ изпълнение на чл. 202 отъ търговския законъ и чл. 17 отъ Дружественния уставъ протѣрихме съответнитѣ смѣтки по книгитѣ на Д-вото за презъ отчетната 1925 год. и ги намѣрихме редовно водени. Както „Балансъ“ така и смѣтка „Загуби и Печалби“ съставени на 31 декември 1925 год. вѣрно явяватъ отъ книгитѣ на Д-вото.

Молимъ Ви, проче, да ги приемете и освободите отъ отговорностъ управителния и проверителния съвети за дѣятелността имъ презъ 1925 год.

Варна, 10 февруарий 1926 год.

Проверителенъ съветъ: В. Арнаудовъ.
Г. Димитровъ.
И. Райновъ.

5 СТАНА ШИРИНА 2 МЕТРА
и 1 сновило добре запазени продава
ФАБРИКА „УСПѢХЪ“
ГАБРОВО.